

مبانی و مؤلفه‌های کار و کارآفرینی در قرآن و روایات

مهدی امیری^۱ - زهره امیری^۲

چکیده

در این نوشتار، ماهیت، معنا و مفهوم کار و کارآفرینی، خلاقیت و نوآوری، ویژگی‌های یک کارآفرین و انواع کارآفرینی اجتماعی در قرآن و روایات به بحث گذارده شده است. روش انجام پژوهش توصیفی از نوع تحلیل اسنادی است. عمدترين یافته‌های پژوهش عبارت اند از اینکه؛ اولاً آیات قرآن درباره کار و کوشش در قلمرو حیات به قدری فراوان و متنوع است که با کمال صراحت می‌توان گفت، اسلام دین کار و کوشش است، به طوری که در آموزه‌های قرآنی و روایی، کار در دین عبادت آمده است. ثانیاً خداوند اولین خلاق و نوآور جهان خلقت و مبدع آن است. انسان نیز به عنوان خلیفه الهی، از صفت خلاقیت برخوردار است. ثالثاً، ریسک‌پذیری منطقی، توفیق طلبی و عمل صالح از ویژگی‌های کارآفرین در قرآن بوده و مؤلفه‌هایی مانند صدقه، زکات، نذر و احسان، زمینه‌های کارآفرینی را فراهم می‌آورد.

کلید واژه‌ها: مبانی کارآفرینی، مؤلفه‌های کارآفرینی، ماهیت کار، قرآن و روایات.

۱. مدّرس و عضو هیئت علمی گروه علوم تربیتی دانشگاه پیام نور مرکز لامرد

Email :mahdiamiri10@gmail.com

z.amiri.gm 6365@gmail.com

۲. کارشناس حوزه علمیه قم .

دریافت: ۱۳۹۳/۴/۱۵ - پذیرش: ۱۳۹۳/۹/۱۰

مقدمه

در آیات بسیاری از عمل و ارزش عمل سخن به میان آمده است و این همان معنای عام کارو فعل است که از سوی انسان انجام می‌شود. سعی و تلاش انسانی است که ارزش دارد؛ خداوند در آیه ۳۹ سوره نجم می‌فرماید: «وَأَنَّ لَيْسَ لِإِنْسَانٍ إِلَّا مَا سَعَى»؛ «برای انسان چیزی جز تلاش و کوشش او نیست». به این معنا که آنچه در نگرش و بینش قرآنی از ارزش و اهمیت برخوردار می‌باشد، سعی و تلاش است که نوعی از مفهوم کار را با خود حمل می‌کند. علاوه بر این در آیات بسیاری براهمیت تلاش برای روزی حلal و رفع نیازهای اقتصادی تأکید شده است؛ از جمله در آیه ۱۵ سوره ملک خداوند متعال می‌فرماید: «اوست که زمین را برای شما رام قرارداد، بنابراین بر اطراف و جوانب آن راه روید و از روزی خدا بخورید».

قرآن کریم رهبران بزرگی همچون حضرت سلیمان، داود و ذوالقرنین را مثال می‌زند که با تبحر زیاد و مانند کسانی که امروزه کارآفرین نامیده می‌شوند، ثروت فراوان تولید کرده، جامعه را هم به فعالیت ترغیب و در نتیجه آدمیان را از بطالت و بیکاری رها نمودند.^۱ همچنین گفته شده که «خداوند از بنده پرخواب و بنده بیکار به شدت متنفر است» و «کسی که بار خود را بردوش دیگران بیفکند و از حاصل خدمات دیگران برخوردار شود ملعون می‌باشد»^۲. همچنین روایات بسیاری در خصوص نکوهش بیکاری وجود دارد؛ از جمله از ابن عباس روایت شده است که «هرگاه رسول الله کسی را می‌دید که توجه او را جلب می‌کرد و ازوی خوشش می‌آمد، می‌پرسید: آیا شغل و حرفه‌ای هم دارد؟ اگر گفته می‌شد حرفه‌ای ندارد، حضرت می‌فرمود: از چشم من افتاد. می‌پرسیدند: چرا ای رسول

۱. سبحانی، حسن، میثم احقاقی و اسماعیل نادری، «کارآفرینی از منظر ادیان توحیدی با تأکید بر نظام اقتصادی اسلام»، *فصلنامه توسعه کارآفرینی*، سال پنجم، جلد چهارم، ۱۳۹۱، ش، ص ۱۷۴.

۲. ابن شعبه حنفی، حسن بن علی، *تحف العقول*، ترجمه پرویزatabکی، ص ۳۷.

خدا؟! می فرمودند: چون اگر مؤمن حرفه‌ای نداشته باشد، دین خود را وسیله معاش قرار می دهد^۱. یا در جایی دیگر در مورد تبلی و تن پروری چنین بیان کرده‌اند: «خداآنده، جوان بیکار را دوست نمی دارد»^۲.

براین اساس چهار سؤال ذیل طرح و مورد بررسی واقع شده است:

۱- کار و کارآفرینی در قرآن و سیره ائمه به چه معناست؟

۲- خلاقیت و نوآوری به عنوان بنیاد کارآفرینی در قرآن و روایات به چه صورت مطرح شده است؟

۳- ویژگی‌های یک کارآفرین در قرآن و روایات شامل کدام مؤلفه‌ها و زمینه‌ها می باشد؟

۴- انواع مصادیق کارآفرینی اجتماعی مطرح در قرآن و روایات کدام است؟

روش شناسی پژوهش

پژوهش حاضر با عنایت به عنوان و سؤال‌های مطرح شده به شیوه توصیفی و از نوع تحلیل اسنادی انجام شده است. جامعه پژوهش شامل قرآن کریم و اسناد، مدارک و منابع روایی مرتبط با موضوع مورد بررسی بوده و نمونه گیری انجام نشده و منابع و مراجع در دسترس مذکور مورد بررسی و تحلیل واقع شده است. به معنای خاص پژوهش‌های میدانی، ابزاری در پژوهش استفاده نشده، ولی در این ارتباط از فرم‌های فیش برداری به منظور گردآوری نتایج مطالعات مرتبط استفاده شده است. از آنجا که داده‌های به دست آمده کیفی است، بنابراین از تحلیل‌های کیفی به منظور تحلیل و جمع‌بندی آنها استفاده شده است.

۱. نوری، میرزا حسین، *مستدرک الوسائل* جلد ۲، ص ۴۱۵.

۲. قمی، شیخ عباس، *سفینه البحار*، ص ۶۲۴.

بررسی سؤال اول پژوهش

اولین سؤال اصلی پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه؛ «کار و کارآفرینی در قرآن و سیره ائمه به چه معناست؟»

کار به معنای فعل، عمل و کردار است.^۱ راغب در تعریف واژه "عمل" می‌گوید: هر فعلی را که موجود زنده از روی قصد انجام می‌دهد عمل نامیده می‌شود.^۲

در قرآن کسب و کار و کارآفرینی با عنایون مختلفی در بیش از ۳۰ سوره و حدود ۵۰ آیه توصیه و تشویق شده است.^۳ قرآن که اساسی‌ترین منبع دین اسلام است، محور همه ارزش‌ها را بر معرفت و ایمان و کار قرار داده است.^۴ آیات قرآن درباره کار و کوشش در قلمرو حیات به قدری فراوان و متنوع است که با کمال صراحة می‌توان گفت: اسلام دین کار و کوشش است.^۵

در آموزه‌های قرآنی و روایی، کار در دلیف عبادت آمده است. در نگاه پیامبر اکرم ﷺ، کار کردن، در دلیف جهاد در راه خدا آمده است.^۶ ایشان در روایتی دیگر، بسیار هنرمندانه، دست‌ها را به سه نوع «دست بگیریا سائله»، «دست بده و کارساز» و «دست مده یا ممسکه» تقسیم کرده، کارآفرینی را در گروه دست بده و کارسازی داند. پیامبر اکرم ﷺ، با اینکه امور اجتماعی و وظایف سنگین رسالت و تبلیغ را بر عهده داشت، هم شخصاً کار می‌کرد و هم کار و تلاش و خلق فرصت‌ها را ترویج می‌نمود. او، مرّوج کار و کارآفرینی بود

۱. بلوری، طیبه و زهیر مصطفی بلوردی، «جلوه کار شایسته در آیات قرآن کریم»، نشریه کوثر، ش ۳۶، ۱۳۸۹ش، ص ۵۲.

۲. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، *مفردات الفاظ قرآن*، ترجمه حسین خدابرست، ص ۳۵۱؛ ابن فارس، احمد بن حسن، *معجم مقاييس اللغاة*، ج ۴، ص ۱۴۵.

۳. خنیفر، حسین، «کارآفرینی در نظام ارزشی اسلام»، پرسمان، ش ۴۶، ۱۳۸۵ش، ص ۳.

۴. جعفری، محمد تقی، *ترجمه و تفسیر نهج البلاغه*، ج ۴، ص ۵۰.

۵. فلاح، محمد‌هادی، کار و تلاش از نگاه اندیشه‌مندان اسلامی، ص ۲۸.

۶. مجلسی، محمد باقر بخارا انوار، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۱۰۰، ص ۱۰.

و همواره و در تمامی زوایای حیات خویش، در هیئت یک کارآفرین اندیشه ورز، ظاهر می شد.^۱

درجای دیگر پیامبر اکرم ﷺ می فرماید: «کارها به تمام شدن آنها و اعمال به عاقبت آنهاست»^۲. این سخن پیامبر بدین مفهوم است که اگر کاری ناقص رها شود در واقع کاری انجام نشده است و آن گاه می شود آن را کار نماید که تمام شده و به هدف رسانده شود.

به طور کلی می توان چنین نتیجه گرفت که، او لا کاروتلاش در فرهنگ اسلامی نه تنها جدا از مسئله دین داری نیست، بلکه بخشی بسیار ارزشمند از متن دین داری و وظایف الهی است و علاوه بر آثار و بهره مندی های این جهان، مستوجب پاداش های بسیار بزرگ اخروی است. ثانیاً کار در فرهنگ اسلامی و سیره رسول اعظم ﷺ از لوازم ضروری رشد و کمال انسان است و در بردارنده آثار و نتایج ارزشمندی در برخورداری های فردی و اجتماعی و نیز آرامش روحی، روانی فرد و جامعه و کسب سجا یای پسندیده اخلاقی و روحی است. ثالثاً هرگونه رهبانیت و کارگریزی در آموزه های اسلامی مردود است و دنیا محل تلاش و کوشش برای خود و دیگران است و وسیله رستگاری آخرت از نتایج و عملکرد انسان وسعتی و تلاش وی در دنیا سرچشم می گیرد و رابعاً در ادبیات اسلامی، بخشی از عزت نفس تابع کاروتلاش است. کار کردن موجب می شود انسان به کمک دیگران امید نبند و دست تکدی و نیاز به سوی این و آن دراز نکند.^۳.

بررسی سؤال دوم پژوهش

دومین سؤال اصلی پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه؛ «خلاقیت و نوآوری به عنوان

-
۱. خنیفر، حسین، «کارآفرینی در نظام ارزشی اسلام»، پرسمان، ش ۴۶، ۱۳۸۵ ش.
 ۲. مجلسی، محمد باقر، بخار الانوار، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۳، ص ۲۹۳؛ محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمة، ترجمه حمید رضا شیخی، ج ۳، ص ۲۹۳.
 ۳. هزار جریبی، جعفر، «کارآفرینی و اخلاق اسلامی»، فصلنامه علوم اجتماعی، ش ۴۷، ۱۳۸۹ ش، ص ۳۱ - ۳۲.

بنیاد کارآفرینی در قرآن و روایات به چه صورت مطرح شده است؟» ریشه خلاقیت، خلق است و خلق در اصل به معنای اندازه‌گیری و تقدیر می‌باشد و از آنجا که آفریدن توأم با اندازه‌گیری است، «خلق» را آفریدن معنا می‌کنند.^۱ راغب می‌گوید: «خلق به معنای اندازه‌گیری درست است و در ابداع شیء و ایجاد چیزی از چیز دیگر به کار می‌رود».

در قرآن کریم در دو مورد واژه خلاق به کار رفته است:

﴿إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ﴾ (حجر / ۸۶)؛ «به درستی که پورده‌گار توهمن آفریدگار آگاه است».

﴿أَوَلَيْسَ اللَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَى وَهُوَ الْخَلَقُ الْعَلِيمُ؟﴾ (یس / ۸۱)؛ آیا کسی که آسمان‌ها و زمین را آفریده، قادر نیست که مانند ایشان را بیافریند؟ چرا، او آفریدگار آگاه است».

براساس این آیات، «خلق» از اسمی خداوند تبارک و تعالی است. در حقیقت خداوند اولین خلاق و نواور جهان خلقت است. خلاقیت او متنوع بوده و زیبایی و نظم شگرفی را در عالم بنا نهاده است. این خلاقیت دائمی و مستمر است: **﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾** (رحمن / ۲۹)؛ «او هر روز در کاری است».^۲

اسلام در کنار اهمیت بسیاری که برای کار و تلاش قائل است بر ضرورت و اهمیت نواوری، پیشرفت و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در فعالیت‌ها نیز تأکید می‌کند. پیامبر اکرم ﷺ در خصوص نواوری می‌فرماید: «خداوند بندۀ مؤمنی را دوست دارد که خود دارای حرفه و پیشه جدیدی باشد».^۳

مایه اصلی خلاقیت، علم و دانش است که آن نیز مبتنی بر تفکر و اندیشه می‌باشد. به عبارت دیگر خلاقیت یکی از جنبه‌های اصلی تفکر و اندیشیدن به شمار می‌رود. در

۱. فرشی، سیدعلی اکبر، *قاموس قرآن*، ص ۲۹۲.

۲. دیانی در دشتی، اکرم، «قرآن، خلاقیت و نواوری»، *بینات*، ش ۱۳۸۹، ۶۶، ص ۴۹.

۳. نهج الفصاحة، ترجمه ابوالقاسم پاینده، ص ۲۵.

تعريف تفکرچنین بیان کرده‌اند که، تفکر زمانی حاصل می‌شود که امری به یاد فرد آمده باشد یا خیالی که از پیش معلوم نبوده در ذهن او خطور کند و یا اینکه فرد با مسئله و مشکل جدیدی مواجه شود و در صدد حل آن برآید.^۱ قرآن کریم در آیات بسیاری، افراد را به تفکر و اندیشیدن و ژرف نگری در امور دعوت کرده است؛ از جمله در سوره سباء، آیه ۴۶ می‌فرماید: «بَگُو شما را تنهای بیک چیز اندرزمی دهم، دونفر دونفریا به تنها یی برای خدا قیام کنید، سپس بیندیشید این دوست و همنشین شما [=محمد] هیچ گونه جنونی ندارد.» یا در سوره انعام، آیه ۵۰ می‌فرماید: «بَگُوا آیا [اعراض کننده ازوحی که] نابینا [ست] و [پیرو وحی که] بینا [ست] یکسان‌اند؟! پس چرا نمی‌اندیشید؟!» نکته قابل توجه اینکه قرآن در حدود ۲۴ آیه از آیات خود لفظ «أَفَلَا تَعْقِلُونَ» و «لَعَلَّكُمْ تَغْقِلُونَ» را به کار برد است که بیانگر اهمیت و جایگاه تفکر در اسلام می‌باشد.^۲ همچنین احادیث فراوانی در خصوص تفکر و اندیشیدن از ائمه بزرگوار نقل شده است؛ از جمله؛ امام حسن عسکری علیه السلام چنین فرمودند: «عبادت کردن به زیادی روزه و نماز نیست، بلکه (حقیقت) عبادت، زیاد در کار خدا اندیشیدن است».^۳ یا از امام صادق علیه السلام منقول است که فرمودند: «یک ساعت اندیشیدن در خیر و صلاح از هزار سال عبادت بهتر است».^۴

از دیگر واژه‌های که در قرآن و روایات برای توصیف خلاقیت و نوآوری خداوند استفاده شده واژه «مبدع»، «مبتدع» و «بدیع» است.^۵ از امام حسین علیه السلام وارد شده است که خداوند «مبدع الاشياء»، یعنی «نوآور اشیاء» است.^۶ یا در خطبه‌ای از امیر المؤمنین علیه السلام نقل شده است: «اوست که نقش بدیع و تازه جهان را بیافرید، و وارت جهانیان

۱. شعبانی، حسن، *مهارت‌های آموزشی و پرورشی*، ص ۶۳.

۲. دیانی دردشتی، اکرم، «قرآن، خلاقیت و نوآوری»، *بینات*، ش ۶۶، ص ۵۳-۵۴.

۳. ابن شعبه حرّانی، حسن بن علی، *تحف العقول*، ترجمه پرویزانتابکی، ص ۴۴۸.

۴. مجلسی، محمد باقر، *بحار الانوار*، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۷۱، ص ۳۲۶.

۵. خواجه بمی، محمد حسین، «نوآوری خداوند در قرآن و حدیث»، *مشکوٰة*، ش ۱۰۱، ۱۳۸۷، ش ۱۹، ص ۳۲۴.

۶. مجلسی، محمد باقر، *بحار الانوار*، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۳، ص ۲۲۴.

و معبد آفریدگان و روزی دهنده آنهاست^۱. در قرآن نیز در آیه ۱۱۷ سوره بقره و آیه ۱۰۱ سوره انعام به بدیع بودن خداوند اشاره شده است: «بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ». انسان نیز به عنوان موجودی که نماینده خداوند در زمین است باید دارای این ویژگی یعنی نوآوری باشد. البته بدیع بودن خداوند از نوعی است که مسبوق به سابقه قبلی نیست؛ یعنی آنچه خلق می‌کند شبیه آن قبلًا خلق نشده است و همین که می‌گوید باش، خلق می‌شود (سوره نحل، آیه ۴۰).

بررسی سؤال سوم پژوهش

سومین سؤال اصلی پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه؛ «ویژگی‌های یک کارآفرین در قرآن و روایات شامل کدام مؤلفه‌ها و زمینه‌ها می‌باشد؟» ویژگی‌هایی که در ادبیات کارآفرینی بیان شده است، ولی بی‌گمان قرآن و روایات ائمه نیز در زمینه توجه به کار و کارآفرینی و مقوله‌های مرتبط، منبعی غنی به شمار می‌روند. لذا با توجه به این ویژگی‌ها در ادبیات کارآفرینی به بررسی موارد مشابه و موارد مختص به دین اسلام پرداخته شده است که شامل ویژگی‌هایی همچون عمل صالح همراه با ایمان، ریسک‌پذیری منطقی در عین توکل به خدا، آینده‌نگری و دوراندیشی، صبر و شکیبایی، توفیق طلبی (انگیزه موفقیت)، زمان‌شناسی و فرصت‌شناسی، پشتکار، تلاش و کوشش و مداومت در انجام کارها، غنیمت شمردن فرصت، بلند‌همتی، خوداتکایی (اعتماد به نفس) و مسئولیت‌پذیری است.

عمل صالح همراه با ایمان

اولین ویژگی که در روایات و قرآن در خصوص عمل و کار انسان‌ها وجود دارد، همراهی آن با ایمان و اعتقاد قلبی است، چنان که قرآن کریم می‌فرماید: «از مرد وزن، هر کس کار شایسته انجام دهد در حالی که مؤمن باشد، مسلمًا او را به زندگی پاک و پاکیزه‌ای

۱. نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، خطبه ۹۰.

زنده می‌داریم». (نحل/۹۷). یا در آیه‌ای دیگر چنین آمده است: «پس کسی که برخی از کارهای شایسته را انجام دهد در حالی که مؤمن باشد، نسبت به تلاشش ناسپاسی نخواهد شد، و ما یقیناً [تلاشش را] برای او می‌نویسیم.» (انبیاء/۹۴).

خطرپذیری منطقی در عین توکل به خدا

خطرپذیری در ادبیات کارآفرینی به عنوان اولین مشخصه یک کارآفرین معرفی شده است. کارآفرینی از لحاظ تاریخی با ریسک‌پذیری در ارتباط بوده است.^۱

اسلام به ریسک‌پذیری توجه بسیار کرده، انسان را از ترس و تزلزل نهی و به پذیرش ریسک منطقی در کار و زندگی تشویق می‌کند. امام علی علیهم السلام در این خصوص می‌فرماید: «اگر از چیزی واهمه داشتی توقف نکن و آن را انجام ده».

البته اسلام از ترس منطقی به عنوان یک عامل جلوگیری کننده از شکست‌های احتمالی به نیکی یاد می‌کند و شجاعت را پیش‌بینی خطرات جدی در امور و شناخت راه‌های مقابله با آنها می‌داند، تا احتمالات نسبتی نسبتی و نامعقول و احتمالاتی که همیشه و در همه حال وجود دارند سد راه نشوند.^۲ در آیات بسیاری نیز سفارش شده است که انسان باید ضمن داشتن قوه ریسک‌پذیری، از توکل و اعتماد به خدا نیز غافل نباشد؛ از جمله: «و چون تصمیم گرفتی بر خدا توکل کن؛ زیرا خدا توکل کنندگان را دوست دارد.» (آل عمران/۱۵۹).

آینده‌نگری و دوراندیشی

اقدام به کارها بدون آمادگی - اگرچه اجمالی - چه بسا مایه پشمیمانی و افسوس فراوان

1. Thomas, A.S, AND Mueller, S.L. «A case for comparative entrepreneurship: assessing the relevance of culture», **Journal of International Business studies**, Vol. 31. No. 2, 2000, p 292.

۲. مکارم شیرازی، ناصر، اخلاق در قرآن، ج ۲، ص ۲۴۴-۲۴۵.

گردد. حضرت امیرالمؤمنین علی علیه السلام درباره دوراندیشی و تفکر در کارها می‌فرماید: «دوراندیشی و انديشه پيش از هر کاري تورا از پشيماني و حسرت بازمي دارد.»^۱ همچنین می‌فرماید: «اساس تصمييم گيري، دوراندیشی است».^۲

صبر و شکيبائي

بديهى است که از جمله ويرگى هايى که يك کارآفرين موفق باید داشته باشد صبر و پايداري است؛ چرا که ممکن است تلاش ها و کارهايش دير به نتیجه برسد یا چه بسا در اين راه دچار سختى ها و مشكلات فراوانى شود. خداوند در اين باره چنین نويد داده است: «پس بى تردید با دشوارى آسانى است. مسلماً با دشوارى آسانى است»(انشراح/ .)۶_۵

توفيق طلبى(انگيزه موقعيت)

مهمن ترین تعريفی که از نياز توفيق طلبی شده عبارت است از انگيزه اى که شخص را به فعاليت و انجام دادن كامل يك کار و ادار مى کند و او بدين وسيله مى خواهد در ديجران اثربگذارد.^۳

در روايات اسلامى رضایت به وضعیت فعلی مصیبت معرفی شده است. پیامبر گرامی اسلام صلوات الله عليه وآله وسلام می‌فرماید: «به مقام رضایت و خشنودی، که مقام ارزشمندی در سیرو سلوک عرفانی انسان هاست، نمی‌رسد کسی که به کاراندک خود رضایت دهد». ^۴

۱. مجلسى، محمد باقر، *بخار الانوار*، ترجمه سید ابوالحسن موسوى همدانى، ج ۶۸، ص ۳۳۸.

۲. تميمى آمدی، عبد الواحد بن محمد، *غور الحكم و درر الكلم*، ترجمه محمد علی انصاری قمى، ج ۲، ص ۲۴۹.

۳. شعراى نزاد، علی اکبر، *فرهنگ علوم رفتاری*، ص ۱۱۹-۱۲۰.

۴. مجلسى، محمد باقر، *بخار الانوار*، ترجمه سید ابوالحسن موسوى همدانى، ص ۳۷۳؛ محمدى رى شهرى، محمد، *ميزان الحكمة*، ترجمه حميد رضا شيخى، ص ۴۷۵.

مشخص است که توفیق طلبی باید همراه با تلاش و کوشش باشد، به طوری که در حدیث گرانبهایی از امام رضا علیه السلام منقول است که فرمودند: «کسی که از خداوند توفیق بخواهد ولی نکوشد، خودش را مسخره کرده است».^۱

زمان شناسی و فرصت شناسی

در قرآن به قدری به وقت احترام شده که گویی در اوج ارزش‌ها و مادرفضایل است، تا آنجاکه خداوند به آن سوگند یاد نموده، می‌فرماید: «والعصر؛ سوگند به وقت» (عصر/۱). قرآن قدردانی از وقت را از ارکان اصلی ایمان، وسیله نجات و پیروزی قرارداده است: «... آیا شما را چندان عمر ندادید که هر کس می‌خواست در آن مقدار عمر متذکر شود، متذکر می‌شد» (فاطر/۳۷).

زمان شناسی درکار، بسیار مهم است و چه بساکارهایی که به خاطر انتخاب زمان نامناسب، با شکست مواجه شده اند^۲. پیامبر اکرم علیه السلام می‌فرماید: «کسب و کار، در گرو زمان و فصل مناسب خویش است».^۳

پشتکار، تلاش و کوشش و مداومت در انجام کارها

قرآن کریم در آیات ۳۹ و ۴۰ سوره نجم در خصوص سعی و تلاش می‌فرماید: «برای آدمی جز آنچه به سعی خود انجام داده نخواهد بود* و البته انسان پاداش عمل خود را به زودی خواهد دید». سپس در آیه‌ای دیگر سفارش می‌کند که انسان باید ضمن تلاش و کوشش، در این راه سستی و رخوت از خود نشان ندهد: «پس همان گونه که فرمان یافته‌ای، پایداری کن» (هود/۱۱۲)، چرا که ممکن است مسیر رسیدن به مقصد و هدف همراه با سختی‌ها و دشواری‌های بسیاری باشد: «همانا ما انسان را در رنج و زحمت

۱. مجلسی، محمدباقر، بخار الانوار، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ص ۳۵۶.

۲. خنیفر، حسین، «کارآفرینی در نظام ارزشی اسلام»، پرسمان، ش ۴۶، ص ۱۰.

۳. مجلسی، محمدباقر، بخار الانوار، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، ج ۷۷، ص ۱۶۵.

آفریدیم» (بلد/۴).

پیامبر خدا ﷺ می‌فرماید: «مجبوب‌ترین کارها در پیشگاه خدا مداوم‌ترین آنهاست، گرچه اندک باشد».^۱

از امام صادق علیه السلام نقل شده که فرمودند: «کار مداوم اندک، اما توأم با یقین، نزد خداوند برتر از کار بسیار است که همراه یقین نباشد».^۲

غニمت شمردن فرصت

امام صادق علیه السلام در بیانی فرمودند: «هر کس که فرصت را به امید فردایی بهتر از دست دهد زمانه فرصت را از او برباید؛ چرا که فرصت ربودن، رسم روزگار است و از دست دادن آن، راه و روش ایام می‌باشد».^۳ امام علی علیه السلام ضمن یادآوری ارزش و اهمیت فرصت‌ها، پیروان خود را به بهره‌گیری هرچه بهتر از این فرصت‌های زودگذر تشویق کرده، می‌فرماید: «فرصت‌ها همچون عبور ابرها می‌گذرد، بنابراین فرصت‌های نیک را غنیمت بشمارید».^۴

بلند همتی

آیات بسیاری از قرآن از همت بلند و عنز و استقامت انسانی سخن به میان آورده و در گزارش‌هایی از امتحانات و جوامع پیشین نشان داده است که هر کس نتیجه همت و کار خویش را می‌بیند و روزی همت و کار خویش را می‌خورد. امام علی علیه السلام در خصوص بلند همتی می‌فرماید: «قدر و اندازه مرد به قدر همت اوست». و نیز می‌فرماید: «هر که توان

۱. محمدی ری شهری، محمد، *میزان الحکمه*، ترجمه حمید رضا شیخی، ج ۳، ص ۳۱۶.

۲. همانجا.

۳. ابن شعبه حنفی، حسن بن علی، *تحف العقول*، ترجمه پرویز اتابکی، ص ۳۶۰.

۴. نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، حکمت ۲۰.

۵. محمدی ری شهری، محمد، *میزان الحکمه*، ترجمه حمید رضا شیخی، ج ۳، ص ۲۹۳.

خود را برای رسیدن به هدف خود به کارگیرد به تمام خواسته‌هایش خواهد رسید»^۱.

خوداتکایی (اعتماد به نفس)

یکی از آموزه‌های اساسی دین تقویت روحیه خوداتکایی در میان افراد و جامعه مسلمانان است. در ادبیات دینی فحوى ولب این آموزه ارزشمند را در بُعد فردی و اجتماعی تحت مفاهیمی چون توکل بر خدا، صبر، استقامت، رجا، کرامت، عزت، عزم، اراده و... و یا در تعالیم سلبی دین مانند: گریزانی ذلت و خواری، دنائت و پستی، رکون به ظالم، ولایت‌پذیری فاسقان، فاجران، کافران و... می‌توان یافت؛ چنان‌که در قرآن می‌فرماید: «ای اهل ایمان! کافران را به جای مؤمنان، سرپرست و یار خود مگیرید» (نساء/۱۴۴).

مسئولیت‌پذیری

نظام حقوقی اسلام نظامی تکلیف‌گر است و اصولاً دین‌داری بدون مسئولیت‌پذیری و تعهد معنایی ندارد^۲. خداوند در قرآن می‌فرماید: «هیچ گناهکاری بارگناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد» (انعام/۱۶۴). خداوند در این آیه ما را به این معنا رهنمون می‌شود که بار سنگین مسئولیت را احدی جز خود انسان بر دوش نمی‌کشد و در روز استاخیز هر کس مسئول پاسخ‌گویی به اعمال خوبی است و بعد این پاسخ‌گویی به قدری وسیع است که حتی اعضاء و جوارح انسان را نیز در برمی‌گیرد: «از آنچه نمی‌دانی پیروی نکن؛ چرا که گوش و چشم و دل‌ها همه مسئول‌اند» (اسراء/۳۶).

۱. تمیمی آمدی، عبدالواحد بن محمد، *غیرالحكم و درالکلام*، ترجمه محمد علی انصاری قمی، ج ۲، ص ۴۴۴.

۲. آذر مهر، فاطمه، «وظیفه شناسی و مسئولیت‌پذیری در قرآن و سنت»، برگرفته از: سایت دانشنامه موضوعی قرآن، به نشانی: <http://maarefquran.org>

بررسی سؤال چهارم پژوهش

چهارمین سؤال اصلی پژوهش حاضر عبارت بود از اینکه؛ «انواع مصادیق کارآفرینی اجتماعی مطرح در قرآن و روایات کدام است؟»

انسان موجودی اجتماعی است که حتی امروزهم با وجود تنوع مجموعه‌های اکولوژی و گوناگونی حرکت در پیشرفت فنی و تحول در ساخت اجتماعی و سطح اقتصادی جامع در زندگی به کارمی پردازد. در حقیقت کار، وجه اشتراک و شرط لازم زندگی انسان در جامعه است^۱. شواهد بسیاری در آموزه‌های اسلامی مبنی بر اهمیت و تشویق کارآفرینی در جامعه وجود دارد. در این میان، آیات و روایات متعددی، سعی در تشویق و ترویج ویژگی‌های یک کارآفرین در بین اعضای جامعه می‌کنند و براین اساس، تفکرات دینی یک فرد می‌تواند در گسترش روحیه کارآفرینی وی بسیار تأثیرگذار باشد^۲. اگرچه کارآفرینان، ارزش‌ها و باورهایی متمایز از افراد جامعه دارند، ولی فرهنگ کارآفرینی متاثر از فرهنگ حاکم بر جامعه است. در واقع هرچه ارزش‌ها و عقاید موجود در جامعه، افراد جامعه را به کار، تولید مدام، فکر، اندیشه خلاق، یادگیری و کسب دانش سوق دهد؛ در آن جامعه، فرهنگ کارآفرینی اشاعه یافته و درون افراد نهادینه می‌شود و یا به عبارتی افراد بیشتری دست به خلاقیت، نوآوری و کارآفرینی می‌زنند و افراد کارآفرین بیشتری موفق می‌شوند که ایده‌های نوین خود را در جامعه محقق سازند^۳.

کارآفرینی اجتماعی شامل برنامه‌های نوآورانه برای کمک به بهبود معیشت کسانی است که فاقد کسب و کار و توان مالی هستند و یا در استفاده از فرصت‌های خدمات اجتماعی با محدودیت مواجه‌اند. کارآفرینی اجتماعی، همان نوآوری برای مشکلات و

۱. توسلی، غلام عباس، *جامعه‌شناسی کار و شغل*، ص. ۸.

۲. سبحانی، حسن، میثم احقاقی و اسماعیل نادری، «کارآفرینی از منظر ادیان توحیدی با تأکید بر نظام اقتصادی اسلام»، *فصلنامه توسعه کارآفرینی*، سال پنجم، جلد چهارم، ص. ۱۷۹.

۳. هزارجریبی، جعفر، «کارآفرینی و اخلاق اسلامی»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، ش. ۴۷، ص. ۳۰.

مسائل اجتماعی است: «هرکس وساطت پسندیده‌ای کند، [تاکار خیری چون جهاد، احسان به مردم و حل مشکلات جامعه انجام گیرد] بهره‌ای از آن برای او خواهد بود» (نساء / ۸۵).

کارآفرینان اجتماعی به دنبال شناسایی ورفع نیازهای اجتماعی جامعه هستند و در این مسیر پر فراز و نشیب از اعتبار اجتماعی و جان و مال خود مایه می‌گذارند: «کیست که برای جلب خشنودی خدا [به نیازمندان] وامی نیکو بدهد» (حدید / ۱۱).

ارزش‌ها و نمادهای دینی رایج در فرهنگ اسلامی از قبیل صدقه، زکات، توجه به فقرا و محرومان، نذر، ایشار، احسان و محبت با بندگان، نوع دوستی، تعاون (مائده / ۲) و مشارکت جمعی ووقف اموال و دارایی برای اهداف خیریه (مانند «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ» (کهف / ۴۶)) بیانگر قابلیت‌های وسیع کارآفرینی اجتماعی در اسلام است. آیه‌های قرآن واحادیث متعدد، مسلمانان را به خاطر اقدامات بشردوستانه و نیکوکارانه به پاداش‌های بهشت بین وقرب الهی مژده می‌دهند؛ مثلاً در آیه ۱۱۴ سوره نساء چنین بیان شده است:

«... جزکسی که [از طریق رازگویی] به صدقه، یا کارنیک، یا اصلاح در میان مردم فرمان دهد؛ و هر که برای طلب خشنودی خدا چنین کند، پس پاداش بزرگی به او خواهیم داد».

به علاوه، مسلمانان اقدامات نیکوکارانه از قبیل صدقه، کمک کردن به نیازمندان ووقف را نوعی تعهد اخلاقی و دینی می‌دانند و با طیب خاطر در راستای جلب رضایت خداوند و رفع خواسته‌های نیازمندان تلاش می‌کنند. دین اسلام، پرچمدار معنویت، صلح، رفاه، نوع دوستی، خیرخواهی و رفاه اجتماعی است. عدالت اجتماعی در اسلام مبتنی بر آموزه‌های قرآنی و سیره نبوی براین نکته صحّه می‌گذارد که «فقراء نیازمندان، در ثروت و دارایی اغنية حقوق و سهمی معین دارند» (ذاریات / ۱۹).

نتیجه‌گیری

کار و تلاش اقتصادی علاوه بر نقش مثبت در تعالیٰ شخصیت انسان و کسب درآمد،

توسعه و پیشرفت جامعه را در پی دارد. در بینش و تفکر اسلامی، کار خلاق و مولد، منشاء کسب مال و درآمد و کلید استفاده از منابع طبیعی و خدادادی است. کار و تلاش در نگرش دینی برای تأمین نیازهای فردی و اجتماعی ضرورتی اجتناب ناپذیر است که تمامی لحظات زندگی را در بر می‌گیرد. از این رو، در آموزه‌های دینی از آن به عنوان وظیفه و تکلیف یاد شده است. اسلام همواره بشر را متوجه این نکته می‌کند که هر چه هست عمل است. سرنوشت انسان را عمل او تشکیل می‌دهد. قرآن کریم درباره عمل بسیار تاکید دارد، و به تعبیر رسا وزیبایی در این خصوص می‌فرماید: «برای بشر جزاً نچه کوشش کرده است هیچ چیز وجود ندارد»؛ یعنی سعادت بشر در گرو عمل اوست. اسلام در کنار اهمیت بسیاری که برای کار و تلاش قائل است بر ضرورت و اهمیت نوآوری، پیشرفت و بهره‌گیری از فناوری‌های نوین در فعالیت‌ها نیز تأکید می‌کند که لازمه این توجه به نوآوری، داشتن قوه خلاقیت است و خلاقیت طبق نظر قرآن حاصل نمی‌شود جز با تفکر و اندیشه؛ لذا برای اینکه افراد یک جامعه کارآفرین شوند باید قوه تفکر و خلاقیت در آنان پرورش یابد.

از نظر اسلام، کارآفرین فرد تلاشگری است که با تکیه به نفس و توکل به خداوند بتواند از حد اکثر توانایی‌های جسمی، مادی و تخصصی خود از راه حلال در جهت تأمین منافع خود و منافع جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کند استفاده نماید. کارآفرینی اجتماعی در اسلام، نوآوری در ارائه راه حل برای مشکلات و مسائل اجتماعی است و کارآفرینان باید بتوانند ضمن رفع مشکلات فردی، مشکلات اجتماعی مرتبط با اشتغال را نیز حل نمایند که ارزش‌هایی همچون صدقه، زکات، تعاون و مشارکت جمعی و وقف اموال و دارایی نمونه هایی از این تلاش‌ها محسوب می‌شود. بنابراین با توجه به آنچه گفته شد، می‌توان چنین پیشنهاد داد که در فرهنگ کارآفرینی در نظام اسلامی باید تلاش کرد تا ضمن بهره گیری از ادبیات رابج موجود در حوزه کار و کارآفرینی، از منابع غنی مرتبط با آموزه‌های

دينی و روایی مرتبط با کار و کارآفرینی نیز استفاده کرد که مقاله حاضر می‌تواند نمونه‌ای از این امر باشد.

منابع

۱. قرآن کریم، ترجمه ناصر مکارم شیرازی، تابان، قم، چاپ چهارم، ۱۳۹۰ ش.
 ۲. نهج البلاغه، ترجمه محمد دشتی، شریعت، قم، چاپ دوم، ۱۳۸۴ ش.
 ۳. نهج الفصاحه، ترجمه ابوالقاسم پاینده، سازمان انتشارات جاویدان، قم، چاپ دوم، ۱۳۶۲ ش.
 ۴. آذر مهر، فاطمه، «وظیفه شناسی و مسئولیت پذیری در قرآن و سنت»، برگفته از: سایت [ماعرف قرآن](http://maarefquran.org)، به نشانی:
- <http://maarefquran.org>
۵. ابن فارس، احمد بن حسن، معجم مقاييس اللغة، مرکز النشر، مكتب الاعلام الاسلامي، دارالكتب العلمية، ۱۴۰۴ق.
 ۶. ابن شعبه حرّانی، حسن بن علی، تحف العقول، ترجمه پرویز اتابکی با عنوان ره آورد خرد، تهران، ۱۳۷۶.
 ۷. بلوری، طیبه، زهیر مصطفی، بلوری، «جلوه کار شایسته در آیات قرآن کریم»، نشریه کوثر، شماره ۳۶، ۱۳۸۹ ش.
 ۸. تمیمی آمدی، عبدالواحد بن محمد، غرر الحكم و درر الكلم، ترجمه محمد علی انصاری، قمی، دارالكتاب، قم، بی تا.
 ۹. توسلی، غلام عباس، جامعه شناسی کار و شغل، سمت، تهران، ۱۳۷۵ ش.
 ۱۰. جعفری، محمد تقی، ترجمه و تفسیر نهج البلاغه، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، تهران، چاپ هفتم، ۱۳۷۶ ش.
 ۱۱. حرّ عاملی، محمد بن حسن، وسائل الشیعۃ الی تحصیل مسائل الشریعۃ، مؤسسه آل الیتت طہران، قم، چاپ دوم، ۱۴۱۴ق.
 ۱۲. خنیفر، حسین، «کارآفرینی در نظام ارزشی اسلام»، پرسمان، ش ۴۶، ۱۳۸۵ ش.
 ۱۳. خواجه بیمی، محمد حسین، «نوآوری خداوند در قرآن و حدیث»، مشکوكة، ش ۱۰۱، ۱۳۸۷ ش.
 ۱۴. دیانی دردشتی، اکرم، «قرآن، خلاقیت و نوآوری»، بینات، ش ۶۶، ۱۳۸۹ ش.
 ۱۵. راغب اصفهانی، حسین بن محمد، مفردات الفاظ قرآن، ترجمه حسین خداپرست، دفتر نشر نوید اسلام، قم، ۱۳۸۷ ش.
 ۱۶. سبحانی، حسن، میثم احراقی و اسماعیل نادری، «کارآفرینی از منظراً دیان توحدی با تأکید بر نظام اقتصادی اسلام، توسعه کارآفرینی»، سال پنجم، جلد چهارم، ۱۳۹۱ ش.

۱۷. شعاعی نژاد، علی اکبر، فرهنگ علوم رفتاری، امیرکبیر، تهران، ۱۳۶۴ش.
۱۸. شعبانی، حسن، مهارت های آموزشی و پیورشی، سمت، تهران، چاپ نوزدهم، ۱۳۸۳ش.
۱۹. فلاح، محمد‌هادی، کارو تلاش از نگاه اندیشمندان اسلامی، مرکز پژوهش‌های اسلامی صدا و سیما، تهران، ۱۳۸۹ش.
۲۰. فرشی، سیدعلی اکبر، قاموس قرآن، دارالکتب اسلامی، تهران، چاپ دهم، ۱۳۷۴ش.
۲۱. قمی، شیخ عباس، سفیتہ البحار، انتشارات فراهانی، تهران، ۱۳۶۳ش.
۲۲. مجلسی، محمد باقر، بحرا الانوار، ترجمه سید ابوالحسن موسوی همدانی، انتشارات کتابخانه مسجد ولی عصر علیه السلام، قم، ۱۳۶۴ش.
۲۳. محمد بیگی، شاهرخ، «سیمای کار شایسته در گستره آیات الهی»، پیام جاویدان، ش ۶، ۱۳۸۴ش.
۲۴. محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمة، ترجمه حمید رضا شیخی، انتشارات دارالحدیث، قم، چاپ چهارم، ۱۳۸۴ش.
۲۵. مکارم شیرازی، ناصر، اخلاق در قرآن، انتشارات مدرسه امام علی بن ابی طالب علیه السلام، ۱۳۸۴ش.
۲۶. مهارتی، یعقوب و محمد حسن رستمی، «ویژگی‌های شخصیتی کارآفرینان در آینه قرآن و کلام معصومان علیهم السلام»، همایش علمی پژوهشی کارو کارآفرینی در فرهنگ رضوی، مشهد مقدس، ۱۳۹۰ش.
۲۷. نوری، میرزا حسین، مستدرک الوسائل، مؤسسه آل البيت علیهم السلام، قم، ۱۴۰۸ق.
۲۸. نادعلی، فاطمه، «تشویق به کارو تلاش از منظر قرآن و روایات»، فصلنامه قرآنی، ش ۴۱، ۱۳۹۱ش.
۲۹. هاشمی زنور، سیده ساناز، «قرآن کریم و تربیت انسان خلاق: خلاقیت و نوآوری از دیدگاه قرآن و احادیث»، کوثر، ش ۲۹، ۱۳۸۷ش.
۳۰. هزارجریبی، جعفر، «کارآفرینی و اخلاق اسلامی»، فصلنامه علوم اجتماعی، ش ۴۷، ۱۳۸۹ش.
31. -Thomas, A.S, AND Mueller, «S.L, A case for comparative entrepreneurship: assessing the relevance of culture», *Journal of International Business studies*, Vol. 31. No. 2, 2000.